

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 610/2015
19.08.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Зорана Чавлине и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М. – адвоката Б.В., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Младеновцу К бр.161/14 од 21.04.2015. године и решења истог суда К бр.161/14 – Кв 113/15 од 08.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 19. августа 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М. – адвоката Б.В., поднет против правноснажних решења Основног суда у Младеновцу К бр.161/14 од 21.04.2015. године и К бр.161/14 – Кв 113/15 од 08.05.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Младеновцу К бр.161/14 од 21.04.2015. године окривљени М.М. обавезан је да на име трошкова насталих на име награде и нужних издатака браниоца по службеној дужности – адвоката Б.В. по важећој адвокатској тарифи у време пресуђења исплати износ од 31.500,00 динара на рачун ... који се води код К. Б. Б., у року од 15 дана по правноснажности решења.

Решењем ванпретресног већа Основног суда у Младеновцу К бр.161/14 – Кв бр.113/15 од 08.05.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног М.М. – адвоката Б.В., изјављена против решења о трошковима поступка Основног суда у Младеновцу К бр.161/14 од 21.04.2015. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.М. - адвокат Б.В., због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1.) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења тако што ће донети одлуку да се износ од 31.500,00 динара адвокату Б.В., као браниоцу по службеној дужности окривљеног М.М.,

има исплатити унапред, из буџетских средстава суда, или да укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М. - адвоката Б.В., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, решењем поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, већ и до када мора имати браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају, имајући у виду члан 74. тачка 2) ЗКП „ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна - од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка“.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном М.М. правноснажно окончан доношењем пресуде Основног суда у Младеновцу К бр.161/14 од 15.04.2015. године, која је постала правноснажна 25.05.2015. године, имајући у виду да је захтев за заштиту законитости поднео бранилац који је окривљеног по службеној дужности бранио до правноснажног окончања поступка, који је против окривљеног вођен због кривичног дела за које се може изрећи казна затвора од осам година, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП), дакле у конкретном случају адвокат Б.В., из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, те је његов захтев у смислу наведених одредби недозвољен.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд донео је одлуку као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**За председника већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.**